

Foia această este totu a opt'a di — dar
 p'numerațiunile se primescu in tôte d'ilele.

Prețulu jentiu Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu
 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte țieri: pe anu
 7 fl. 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tôte stodiunile și canți de p'numerațiunile
 sunt de a trimite la Redacțiune:
 Străț'a lui Leopoldu Nr. 33.

Canteculu unui óre-care secretariu.

Frunda verde de bujoru,
 Cauta maica la fecioru,
 Că de candu m'ai intiercatu,
 Totu strainii m'au laptatu,
 Si-apoi cam fara de veste,
 Nici simtiendu, că bine-mi este,
 Trecui prin scoli innotandu,
 La sciintie framentandu,
 Pana ce m'am preot'itu,
 Fui totu numai umilitu.

Inse-acuma de odata,
 Vediendu-me 'n stare 'nalta,
 Apuca'i a fi sumetiu,
 Peste fire multu lumetiu,
 Si acum vedu c'am smintitu
 Celibe candu m'am sant'itu,
 Si me temu că m'oiu cai,
 Déca 'n neçasu voiu veni,
 Că n'am nici amicu iubit,
 Nici unu sufletu pocaitu.

Mai vertosu, de candu din Rom'a
 Mi veni aci diplom'a,
 Că p'unu fiu de pedagogu,
 Din Vien'a teologu,
 Pap'a m'a invrednicitu
 Sê fiu camerariu numitu;
 Asta vadia stralucita,
 La Romani nepomenita,
 Dieu asié m'a căimacitu,
 Cătu nu potu fi umilitu.

Nu asceptu acum nimica,
 Numai ca sê fiu vladica,
 Dumitale, mama draga
 Incalete cu o cada
 Popii sê-ti faca metanie,
 Mie sê-mi aduca danie,
 Apoi voi frati si tu sora
 Sê 'ntonati cu toti o hora,
 Ca nêmuri de unu vladica
 Care esî din nimica.

Cu frumoșe promisiuni,
 Si cu multe mari minciuni,
 Mi-am facutu amici preoti,
 De la carii am multi zgloti;
 Ca ei sê nu scia bine,
 Cum se 'nsiela toti pe sine,
 Le dadui titule góle,
 Brane rosii peste fóle, —
 Astfelu si ei din nimica
 Numai la fumu se ridica.

De va fi la noi sinodu,
 Sê deslege-atare nodu,
 Căti prosti eu am ajutatu
 Mi-oru resplatî 'mprumutatu,
 Că-ci si ei au sê m'ajute
 La ori ce vremi nesciute,
 Se spēla mana cu mana,
 Asié-i la noi in-de-mana,
 Asié s'ajuta vladic'a
 De cei facuti din nimica.

Voi preoti fara sciintia,
 Pe cari v'am pusu in fiantia,
 Sê sciti, că ce eu v'am datu,
 Prin acea voi v'ati legatu,
 Că-mi veti fi spre ajutoriu
 La timpu nefavorituriu,
 Precum eu v'am ajutatu
 De-ati intratu in acestu statu,
 Bunu, grasu, mandru si domnescu,
 Statornicu, bisericescu.

Asta-i calea, amici buni,
 Ca sê mergemu la strabuni
 Ca episcopi straluciti,
 Camerari papali numiti;
 Nu cautati ce d'ice lumea,
 Candu ve stâ nainte culmea,
 La care dec'ati sositu,
 Fia-care-i fericitu, —
 Cante lumea 'n glasu babescu,
 Tu esti in statu angerescu!

Asta este, dulce mama,
 Cantarea mea cea balsama,
 Pentru care-am si facutu
 Tôte căte am potutu,
 Bune, sióde, si 'ncurcate,
 Unii le d'icu, că-su pecate,
 Nisce false juramenturi,
 Care le-am lasatu la venturi,
 Numai statulu vladicescu
 Ori si cum sê-lu dobandescu!

Gur'a Satului.

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

II.

Siedinti'a se deschide totu cu modalitatea in-datinata, adeca presiedintele trage clopotulu intr'o dunga, — notarii se silescu a ceti protocolulu, dar in sgomotulu celu mare numai buzele li se vedu câ ambla, dar de auditu, nimene nu-i in stare sê-i audia, — presiedintele declara apoi protocolulu de autentificatu.

* * *

In acestu restimpu Giga bâtsi intra in casa aducandu de bratiu pe noulu deputatu romanu Cséry, alesu de dinsulu si de Buha-Tielu, si ridiendu face semnu casei, câ alegerea acestui nou represintante romanu e meritulu lui.

La asta ministrulu Lónyai zimbesce cu ironia catra Giga si i intinde man'a, — Giga inse si trage man'a indereptu, si suridiendu scôte portfoiulu seu si lu-aréta lui Lónyai, câ e голу.

Lónyai asîderea scôte alu seu, si strimbandu-se lu-aréta lui Giga, câ si alu lui e голу.

Vediendu acêsta Giga, si-baga portfoiulu in pusunariu, si se strimba catra Lónyai, — la ce apoi Cséry zimbesce si suride catra amendoi.

* * *

Apoi ministrulu Goronu-verde raspunde la o interpelatiune a lui Némét Albert, in privinti'a unei epistole cu 6000 fl., ce s'ar fi pusu „ad acta“ prin unu ôre-care magistru de posta, si in responsulu seu face cunoscutu, câ epistol'a pierduta s'a gasitu, inse cele 6000 fl. ba, si asié totu lucrulu e in ordine.

Némét face numai acea observatiune la respunsulu ministerialu, câ ar fi mai bine de s'ar fi gasitu cele 6000 fl. in locu de epistol'a gola, de ôra ce respitivulu ar avé mai multa trebuintia de cele 6000 fl., decâtu de o epistola, din care s'au scosu banii.

Mai departe aréta dôiue documinte originale, cari sunt falsificate prin acelu magistru de posta, si le depune pe mès'a casei.

Dar ce sê vedi! Nici ministrulu, nici presiedintele casei nu vré sê le primésca, câ-ci déca interpelantele a vrutu sê se considere si aceste dôiue documinte falsificate, atunci ar fi trebuitu sê le asterne inaintea dietei mai nainte de a fi falsificate; pentru câ nici demnitatea casei, nici demnitatea ministeriului nu permite, ca sê se ocupe cu documinte false, — cu atâtu mai vertosu, câ-ci cumnatulu magistrului de posta a datu acestuia unu atestatu, prin care se dovedesce, câ cumnatulu seu e omu de omenia.

Scire importanta.

Intre caputatii daco-romani si deaco-romani curge o pertractare de impacare.

Vediendu adeca daco-romanii, câ deaco-romanii toti si-au castigatu, si castiga mereu posturi grase si parole potrivite, — vreu sê tréca cu totii in partid'a deaco-romaniloru.

Acestia inse scfu pré bine, câ atunce ei nu voru mai avé nici unu pretiu, de ôra ce stapenitorii numai

Cas'a ie la cunoscintia acêsta scire imbucuratoriã, si trece la ordinea dîlei.

* * *

Comisiunea bugetaria reportéza, câ socotelile ministrului Lónyai sunt asié de confuse si fara ordine, încátu omu cu sufletu nu e in stare a le revedé.

In urmarea acesteia Justh propune, ca — considerandu acêsta impregiurare — ministrului Lónyai sê i se deie absolutoriu, si socotelile sê se depuna in archivu.

* * *

Aci apoi urméza o disputa infocata.

Zsedényi apuca a cochetá cu stang'a, si a combate pe Lónyai si Just, — la ce apoi Máriásy din stang'a estrema se infuriéza, si-ie palari'a in dinti, si fuge in drépt'a, combatendu partid'a stanga. si aprobandu guvernulu, — in urma combate pe Zsedényi, câ pentru ce cochetéza cu stang'a, si pentru ce nu fuge in fuga mare — ca dinsulu — in acea partida, pe care o partinesce?

La ast'a drépt'a ride, desmiérda si netezesce pe Máriásy, éra stang'a crisca dintii si amenintia pe desertoriulu Máriásy.

* * *

In urma Zsedényi cere cuventu in cestiune personala, si demustra câ e mai frumusu a trece din o tabera in alt'a mereuti si fara sgomotu, decâtu in fug'a mare, cum a facutu-o Máriásy.

Dupa acêsta apuca a vorbi de odata vr'o 20 — 30, si se face sgomotulu ordinariu.

* * *

Presiedintele dâ cu clopotulu in josu, dâ in susu. Tôte-su insedaru. Nu-lu бага nime in séma. In urma se scóla in picioare, pune brancile la olalta, sê róge ca sê-lu asculte sê dîca si elu numai unu cuventu.

Tôte-su insedaru. Sgomotulu se incepe si pe galerie, si pe coridoru.

Vediendu aceste presiedintele, o tulí la fuga afara, deputatii si ascultatorii o luara toti dupa elu, inse dinsulu fiindu bunu de fuga, nu-lu potura prinde.

Si cu aceste siedinti'a s'a incheiatu in ordinea cea mai buna.

Gur'a Satului.

pentru aceea li platescu serviciulu, ca sê póta paralisá prin ei pe daco-romani.

Dreptu aceea, ca sê nu scape din mana placint'a unsa, au promis daco-romaniloru, câ — déca voru romané si mai departe daco-romani, si nu-i voru confundá pe dîsii in socotelile si gesiefturile loru — de la anulu nou voru dá din castigu a patr'a parte — daco-romaniloru.

TRÉNCA si FLÉNCA.



T. Audit' ai, soro Flénca, câ noulu ministru Rajneru vre sê se candideze de deputatu la Fagarasiu.

F. Auditu. Si apoi.

T. D'apoi atunci Giga va avé inca unu ortacu in diet'a, nu va fi numai dînsulu alesu de — doi trei.

F. Eu me temu, câ dlu ministru va patî-o mai siodu la Fagarasiu, decâtu Giga la NA SE UDU.

T. Nu te teme, câ atunci i dâmu si noi câte unu votu.

F. N'ai avé de gandu sê mergemu la Rom'a?

T. Pentru ce?

F. Sê vedemu pre santii parinti toti gramada, dóra ne-arú santî si pre noi.

T. Ce minune pôte sê fia ôre, câ Prunculu-Banatului nu mai vine de la Bucuresci?

F. Nu sciu dîo eu. De-abuna sama are mari lucruri pre acolo.

T. Se pôte dîo acea, câ cu romanii de acolo nu poti face ori ce, ca si cu unii de aice.

F. Pentru ce?

T. Pentru câ aceia nu aspiréza la grati'a lui Andrási.

Responsula ministrului de justitia

la interpelatiunea lui Al. Mocioni.

Onorabila Camera!

Cu tôte câ nu sum îndetoratu sê respundu acuma indata, ci asiu poté sê respundu peste unu anu séu doi, candu adeca terminulu inchisorii lui Romanu va espirá, totusi éta dîcu aceste.

Sistarea procesului pentru pronunciamentu privesce numai pe aceia, carii au facutu acelu pronunciamentu, — prin urmare cei ce au publicatu acelu pronunciamentu in diariile loru, nu potú sê se bucare de acést'a gratia innalta.

Autorii pronunciamentului fura agratiati, — inse procesulu intentatu in contra aceluia, carele numai a publicatu pronunciamentulu in fói'a sa, nu se pôte sistá, pentru câ dînsulu e mai culpabilu decâtu chiar autorii aceluia, si pentru câ dînsulu e Ales. Romanu.

Onorabil'a camera va vedé din aceste, câ procedur'a nóstra a fostu corecta, logica, si convenabila cu principiile juridice. (Majoritatea imposanta striga: Eljen!

TANDA si MANDA.



T. Audit' ai, frate Mando, ce a dîsu Ujfalusy, prefectulu cetâtii de mamaliga, vre sê dîcu de tocana, cu ocasiunea deschiderii siedintiei comitetului?

M. Ba.

T. D'apoi a dîsu, câ tocanarii sunt cei mai mari si cei mai buni politici in lume.

M. Are dreptu, câ ei tocanarii din politic'a cea mare si intielépta a botezatu mamalig'a de tocana, ca sê n'o cunósca nime.

T. Ôre, Dómne, acei politici mari in fine cu politic'a loru nu o sê remana la nimica?

M. Totu una! Pentru aceea magiarii si atunci i voru numí mari politici, — si-apoi tocanarii se multumescu, déca i lauda — strainii.

T. Dar in diet'a n'ai mai fostu?

M. Ba fostu-am in septeman'a trecuta.

T. Si ce ai vediutu si auditu pe acolo?

M. Am vediutu pe printiulu slovaciloru Just, — cum intr'o vorbire bine comandata de stapanitori — a zimbítu cu o ortografia frumósá catra ministrii, si acestia catra elu zimbiau asísdere dupa cotta.

T. Si-apoi?

M. Vediendu acésta deputatii deaco-remani, se scarpenau in tica de superare, câ pentru ce nu zimbescu ministrii si catra dînsii, câ-ci si dînsii au facutu destulu serviciu stapanitoriloru actuali, pe cont'a natiunii?

T. Dar n'au ce sê se supere, câ-ci scîi ce dîce romanulu: ascépta murgule pana la Pasci, iérba verde o sê pasci!

T. Dar de pe la Aradu ce mai scîi?

M. Am auditu, câ intre patru calugari, cari se afla in curtea episcopésca de acolo, s'a escatu o cérta mare si svada, câ ôre care e celu mai mare calugaru dintre ei.

T. D'apoi de ce se mai cérta pentru asta? Nu incape indoiéla, câ acél'a e celu mai mare calugaru, carele calugarindu-si cuventulu datu alegatoriloru sei, prin acést'a si-a castigatu titlu de „Maria Sa“, si léfa de 3800 fl.

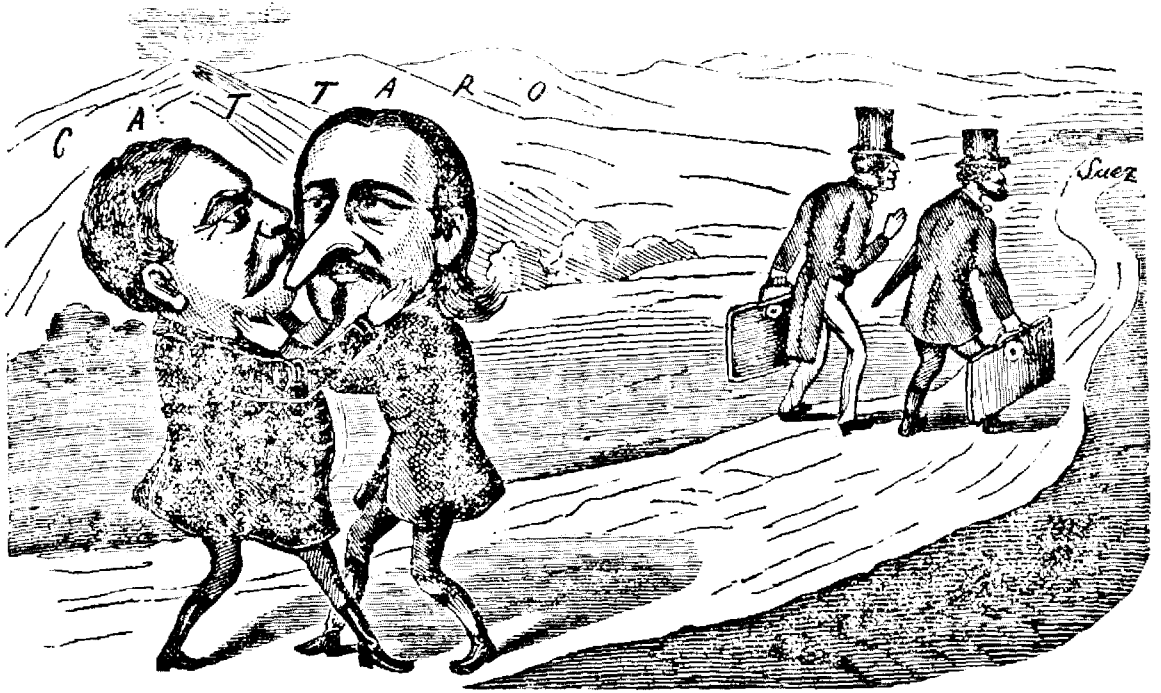
Demintîre.

Unii ómeni reutaciosi au latítu scirea, câ guvernulu a tramisu la Naseudu pe Papp Zsiga, pentru ca sê. . . .

Ast'a e minciuna.

Au nu e destulu la Naseudu unu Bohatielu?

Candu au plecatu la Suez,



Si candu s'au rentornatu de acolo.



Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.